

JONÁŠ HÁJEK

Felnőttkor

Nincs már meg az öt esztendeje fölkeresett antikvárium,
nincs már meg az emeleti kávézó, de sebj,
semmi vész, a jól láthatóságnak sincs tragédiája,
nincsenek égből ereszkedő sziklák, nincs más látomás se,

a térdén nedves foltok ütköznek ki, majd felszáradnak,
ahogy átveti a lábát, mintha a folyó váltakozva mosná
a célra irányuló tekintetet s a mai kiruccanás célját,
mintha váltakozva létezne a két, emlékezetbe veszett hely.

(Budapesten)

Felzárkózás

Most már ismered a felzárkózásokat,
mondta nekem Horský, amikor lefújtam az esküvőt.
Nem sok minden változott, mondom lélekben
Horskýnak, jól alszom, és pocsekul virrasztok,

kaptam egy felfújható kanapét és egy macskát,
a kettő nem fér meg együtt, továbbra is metróval utazom,
azokra a lányokra gondolok, akik nem az enyémekek,
fokoztam a csípőspaprika-fogyasztásom,

és vettem téli cipőt. Olykor úgy
tűnik, hogy a találkozás kedvéért vagyunk
itt, és ennek örülök. Egyszer, amikor

a mozgólépcsőn bámészkodtam, felötlött bennem,
hogy akár úszni is elmehetnék, nyugodtan, magamban,
és az is, hogy milyen rég nem láttam Horskýt.

A Říp-hegy

Kirándulás helyett az egész hétvégét, ahogy a lengyelek mondják, ágyban töltöttük. Elfordítottad a fejed és hunyorítottál. Pontosan így néz a kandúrom is: ellenőrzi, hogy a simogatás

folytatódik-e, és az eltökélt kitartás nagyobb gyönyört okoz neki, mint maga a simogatás. Ő az én gazdám. És én, miközben felém fordítottad egy pillanatra a tekintetedet, oldalról fogtalak át,

és biztosítottalak róla, hogy sorra veszem az egész tested, hogy köztünk örvénylő hatalom cirkulál. Akkor épp Bukowskit olvastam, először huszonöt évesen! Nem mindenki, mondtad,

szereleti hátulról. De te igen, és ez kurva jó.

[Sodrából kihozva]

Sodrából kihozva.
Úr maradt benne.

Idézőjelek

Ellenszenves sor. Itt a helye.
Szár az és sötét, nehogy elérje a végzet.
Hogy végre rend legyen. Amit akarsz, írd bele.
Karmod a közhelyekbe mélyeszd.

Csehy Zoltán fordításai